

отъ Българскы-ты Архiereи, и ся заловихъ да бранятъ народны-ты ни черковны правдины. Пръвъ отъ тѣхъ бѣше дѣдо Иларионъ Макариополскый, кой-то отъ 1858 г. насамъ бѣше епископъ при народнѣхъ-тѣхъ ни въ Цариградъ черковѣхъ. Около него ся събрахъ обезправдани-ти Българе, и го опълномошихъ да работи прѣдъ Высокѣхъ-тѣхъ Портѣ за добываніе-то на наши-ты правдины, рѣшени да ся отрѣкхъ и формално отъ Гръцкѣхъ-тѣхъ Патрикѣхъ, опрѣдѣляещъ за това и деня. — Тоя день бѣше Великъденъ (8-ій Априля 1860 г.), въ кой-то Н. Прѣосвященство при тържественно-то отслужваніе Божественнѣхъ-тѣхъ службъ въ Цариградскѣхъ-тѣхъ Българскѣхъ черковѣхъ ся спрѣ всенародно отъ многимины гласове да спомяне имя-то на Гръцкыя Патрикъ Кирилла. «Не щемъ Гръцкыя Патриархъ! нещемъ го! Нѣкемо Гръцкыо Патрикъ! несакамы го! гърмѣхъ тыя гласове, и на мѣсто Патришко-то имя ся испѣ многолѣтствіе Султану, и ся споманъ «Всякое епископство православныхъ. Дѣто Иларионъ прѣдвигдаше сичкы-ты горчивины, кои-то го чяхахъ отъ това, нѣ другоаче не ставаше, не бѣше лесно нѣщо да ся въспротиви на народно-то желаніе. Ето тѣй ся отдѣлихъ най-напрѣдъ Българе-ти отъ Гръцкѣхъ-тѣхъ Патриаршиѣхъ.

Слухъ-тъ за тѣзи постѣпкѣхъ на Цариградскы-ты Българы скоро ся разнесе и навѣтъ изъ епархій-ты, на кои-то адреси-ти веднага заваляхъ въ Цариградъ до Правителство-то и до Бъл. черковѣхъ, за да имъ кажхъ съ тѣхъ, че напълно сѣ съгласни съ неѣхъ, и да го помолятъ за да имъ позволи да припознавать отъ туку нататкъ за свое духовно начялство духовенство-то при народнѣхъ-тѣхъ ни въ Цариградъ черковѣхъ. Патриархъ Кирилъ тогава си дава оставкѣхъ-тѣхъ (2-ый Юля 1860 г.), и слѣдъ четири мѣсячнѣхъ борбъ почти ся замѣни съ Кизическый митрополитъ Іоакима, кой-то туку стѣпи на Патриаршескыя прѣстолъ, осѣди и извѣргнъ нашия Смѣлъ епископъ, при кого-то ся бѣше присѣдинилъ вече и прѣжде Велескый дѣдо Авксентій (1861 г. Яннуарія 23-ый). Това много наскърби и ожесточи Българскыя народъ, отъ кой-то тогава ся бѣхъ отцѣпили нѣколко легкоумници, и по внушеніе-то на Папскы-ты проповѣдници посѣгнхъхъ да провъзгласятъ чрѣзъ уніѣхъ-тѣхъ възстановленіе-то на независимѣхъ-тѣхъ Българскѣхъ черковѣхъ.

Сичко това ставаше отъ коравинѣхъ-тѣхъ на Гръцкѣхъ-тѣхъ черковѣхъ, управляванъ отъ Патриарха Іоакима, кой-то вече видѣ, че отговорность-та затова прѣдъ Православныя свѣтъ падаше отгорѣ му, да ся рѣши да ни направи нѣкаквы отстѣпки, заключены въ